

Poesia escènica

Joan Brossa

Akcja przedstawienie

Publiczność wchodzi do pokoju wypełnionego wszelkiego rodzaju krzesłami, kanapami i fotelami należącymi do różnych stylów: te na środku są zajęte przez dwie POSTACIE, które przy otwartym rozkładzie jazdy rozmawiają o godzinach odjazdów i pociągach. Publiczność zajmuje miejsca. Pauza. Dźwięczy dzwonek. POSTACIE milkną i wychodzą w stronę, skąd weszła publiczność, która musi wstać, aby zrobić im przejście. Ponownie słychać dzwonek. Wchodzi SŁUŻĄCA i jakby zwracając się do kogoś niewidzialnego mówi: «Już przyszła». Odchodzi. Przez drzwi w głębi pokoju wchodzi DZIEWCZYNA, ubrana prosto, ciągnąc za sobą wąż ogrodowy. Publiczność ponownie musiała wstać. DZIEWCZYNA przechodzi przez pokój z trudem i wychodzi przez drzwi wyjściowe. Pauza. SŁUŻĄCA wchodzi z japońską lampą, przechodzi przez pokój - ponownie przeszkadzając publiczności - i wychodzi przez drzwi w głębi. Pauza. Drzwi otwierają się znowu i wchodzi CHŁOPAK z wózkiem załadowanym skrzynkami szampana; przeciska się jak może pomiędzy widzami i wychodzi przez drugie drzwi.

Publiczność będzie czekała na to, że wydarzy się coś jeszcze. Należy ją zostawić w oczekiwaniu tak długo aż sama dojdzie do przeciwnego wniosku.

Translated by Marcin Kurek